

“Valencian way of making money”

Són petites, però superen en nombre qualsevol institució financera; al País Valencià més de quaranta cooperatives de crèdit mouran enguany gairebé un bilió de pessetes i preveuen de fer 9.000 milions de pessetes de beneficis. D'això, se'n diu 'fer diners a la valenciana'.

ARXIU / RAFA GIL

La Caixa Popular –amb uns recursos propis de 1.300 milions de pessetes– va nàixer el 1987 amb l'objectiu d'igualar la capacitat de qualsevol caixa o banc.

Aquestes dues darreres dècades el cooperativisme financer del País Valencià ha aconseguit augmentar set punts la seua quota en el mercat de dipòsits, a costa de bancs i caixes d'estalvi, fins a detenir el control del 13,8% dels diners que els valencians ingressen en el sistema bancari. Quan finalitze l'exercici de l'any 1998, les cooperatives de crèdit tindran 638 oficines –la major extensió territorial per quantitat de pobles– i la seua plantilla se situarà entorn del 2.700 treballadors.

Amb un creixement anual del 30%, Raül Martí, secretari general de la Federació de les Cooperatives de Crèdit Valencianes, afirma: “Som els més sanejats econòmicament, tenim les majors reserves del mercat i anem al capdavant de l'adaptació a l'euro de les nostres entitats i dels nostres clients.” Encara més; les relacions amb el govern són excel·lents, des que l'any 1995 la llei valenciana de cooperatives fou pactada amb el sector per primera vegada: la Generalitat ha fet participar

les cooperatives de crèdit en tots els convenis que signa amb bancs i caixes per finançar els projectes oficials, des de Terra Mítica fins a Infoville. Mentre que la crisi dels anys 80 ha dut el fracàs irreversible de la banca autòctona i l'auge de les caixes d'estalvi ha de contrarestar la presència en expansió de caixes foranes, el sector cooperatiu ha aconseguit d'ocupar un tercer lloc en la jerarquia d'entitats financeres del País Valencià amb la Caixa Rural de València, que també és la major cooperativa de crèdit dels Països Catalans, i una setena posició amb Credicoop, per damunt de bancs com el d'Alacant o el de l'Exportació.

Cooperatives i seccions de crèdit.

No són la mateixa cosa, per més que un estret fil històric les mantinga lligades. En efecte, una bona part de les caixes rurals i cooperatives de crèdit actuals varen tenir el seu origen en la creació de les seccions de crèdit que tradicionalment obren les cooperatives agràries valencianes. Ara bé, les seccions estan més abocades a finançar necessitats estrictament relacionades amb el camp i l'explotació dels conreus, i la cooperativa, altrament, ofereix un ventall complet de productes i serveis bancaris. Però el lligam va més enllà de la memòria: més del 80% de les seccions tenen un acord amb les caixes rurals de la seua comarca.

Avui són 150 les seccions de crèdit agrícola i ja ultrapassen el 2% del mercat de dipòsits; la de Benaguasil (Camp de Túria) té la major dimensió del conjunt, amb 5.600 milions de pessetes en recursos d'altri i 2.280 milions en crèdits. En opinió de la Federació, no es tracta d'un front de competència davant

el cooperativisme financer, sinó més a viat d'un complement. Tanmateix, vora una trentena de seccions de crèdit mantenen relacions amb entitats bancàries privades. La Federació, en tot cas, manté que les cooperatives de crèdit del País Valencià són i seran fidels al tracte especial que presta al camp com una referència quasi d'identitat.

L'euro i la filosofia cooperativa. "La diferència, amb euro o sense, és importantíssima i inamovible: quan un banc obté molts beneficis, els accionistes principals es compren un iot; quan és una cooperativa de crèdit que en fa, els reinverteix en la promoció de l'entorn i en la millora de la qualitat de vida de la ciutat i de la comarca". Contundent, R. Martí explica així que el cooperativisme conserva intactes els seus principis filosòfics, encara que el mercat financer siga cada vegada més competitiu i progresse en la concentració: al País Valencià, des de l'any 95 una única entitat acapara més del 24% de les operacions.

El cooperativisme creditici valencià agrupa més de 300.000 socis i el seu fons de promoció de l'entorn social superarà enguany els 3.000 milions de pessetes. Segons dades de la Federació de Cooperatives de Crèdit Valencianes, mai no ha estat impugnada l'assignació d'aquests beneficis en cap de les quaranta-una entitats, les operacions de les quals sobrepassen, sumades a les caixes d'estalvi, les dels bancs privats des de l'any 1996.

Per tant, la governació democràtica de les societats cooperatives i l'ús de la riquesa que generen, en continuarà essent el distintiu principal, més enllà de la unió monetària europea. Hi ha més detalls, emperò; així la Federació valenciana forma anualment entre 2.600 i 2.400 treballadors en les innovacions informàtiques i de sistema que introduirà l'euro. Amb els millors índexs de solvència i de morositat en el sector financer del País Valencià, ara els reptes de futur són la diversificació de serveis oferts a empreses i indústries, al turisme i a l'economia domèstica. En aquest sentit, la Caixa Popular —amb recursos propis superiors als 1.300 milions de pessetes— és un cas excepcional dintre el cooperativisme de crèdit valencià: amb oficines en una desena de comarques, aquesta institu-

Les veus de la moneda cooperativa

J. J. Moya, Caixa Rural de València

"La possible instal·lació de noves entitats financeres amb vocació universal, de caràcter generalista, no implica en principi cap avantatge competitiu en els productes, ni en els nostres canals habituals. El nivell de competència valencià ens permet d'encarar de forma optimista aquests reptes. La Caixa Rural de València té avui índexs d'eficiència superiors a la mitjana estatal i europea".

Josep Guardiola, Credicoop

"En la distribució dels serveis bancaris, crec que hem de fer una aposta per la consolidació de l'oficina com a element predominant sobre l'oficina virtual. La nostra importància està en el tracte directe que oferim al client".

J. L. Bulls, Caixa Rural de l'Alcúdia

"Sentim la falta de recursos necessaris per a tirar endavant els canvis que exigeixen els nous temps".

Rafaelo Brumori, Caixa Rural de Castelló

"El màrqueting és el gran oblidat de les caixes rurals i cooperatives; coneixem poc les estratègies actuals i hem de refrescar les idees".

Ismael Martínez, Caixa Rural d'Alacant

"Hem de confeccionar una llista modernitzada dels productes, una segmentació d'estratègies de direcció i una racionalització dels costos per millorar l'organització i la planificació de les nostres societats cooperatives".

La Caixa Rural Valencia és la tercera entitat financera del País Valencià.

ció naixia el 1987 a l'ombra del model de la Caja Laboral de Mondragon (País Basc), això és, amb voluntat d'erigir-se en una caixa financera en igualtat de capacitats que els bancs i les caixes d'estalvi, sense limitació de sector —l'agrari—, ni d'àmbit —tot el País Valencià.

També hi ha una assignatura pendent. És la intercooperació, un terme que en aquest pla del crèdit tothom prefereix al de concentració. Si bé l'agressivitat en les estratègies dels bancs i de les caixes és cada vegada més crua, si bé la competència europea escometrà el mercat a curt termini, les cooperatives valencianes continuen confiant que la proximitat als clients és la millor basa per a aguantar aquest xoc. Els nombres, ara com ara, els són propicis i els seus moviments, potser no massa espectaculars, són, en canvi, molt sòlids. V. J.

Amb el suport de:

CAIXA CATALUNYA   FUNDACIÓ ROCA GALÈS